

*Comensa; primer
folletí de*

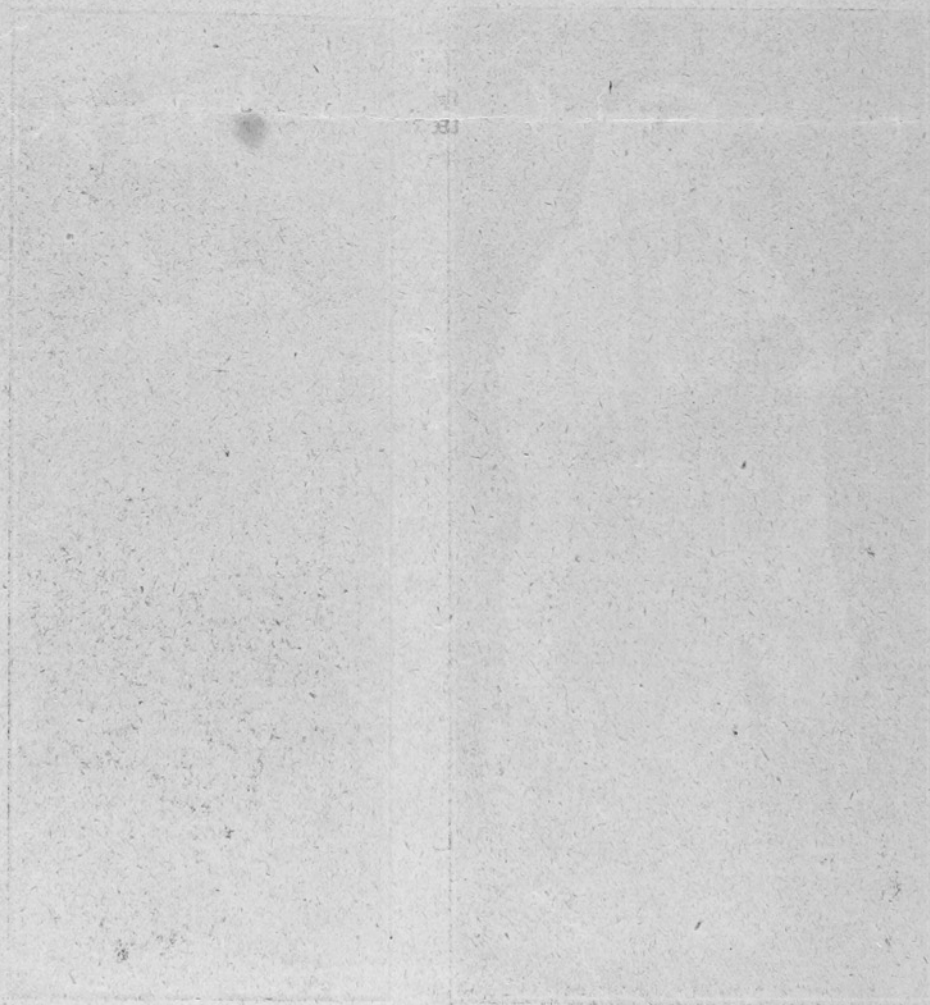
**El
Campanar
de Palma**

**PERSONATGES D' EL
CAMPANAR DE
PALMA**

**MARÍA: Emilia Baró.
HUCH: Antoni Piera.**

ITALIA ITALIA ITALIA

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

LA ESCENA CATALANA

REVISTA TEATRAL

SURT ELS DISSABTES

INFORMACIO—LITERATURA—NOVES

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA DEL PI, 5 — BARCELONA

FLORS

NA flor no fa Estiu, — segons canta
l'adagi, — ni dugues Primavera.

I

La temporada del Sindicat d'Autors Dramàtics Catalans va inaugurar-se ab un de aquells plens que formen època. Poques vegades havíem vist tanta gent al teatre ni concurrència més fervosa y variada. No eren ja, solament, els bons amics de sempre que s'havien reunit en acte de cortesia y deferència—per correspondre, de manera patriòtica, als bons desitjos dels organitzadors de una campanya que creguessin profitosa. Eren, més aviat, colla d'aficionats al Teatre Català acudint al espectacle ab la mateixa curiositat de uns quans anys enrera, Públic sincer, multitud entusiasta que omple al teatre «per vocació» així com aquell altre que deiem — també tant respectable,—hi va, sobretot, «per obligació...» Abdós son necessaris a la vida de una Empresa. Però el franc, el sincer, —el lliure de tota llei de prejudicis—el «més públic» que'ls altres,— us será indispensable per triomfar,

Feia temps que no'l véiem. Feia temps que no podíem comptarhi ab aquesta multitud, aire y calor de les grans obres, secret de totes les prosperitats. Y heusaquí, sobtadament, després d'anyorarlo fa molt temps, que torna, pintoresc y amalgamat, a l'hora més impen-sada...

II

Torna; o bé l'altre públic que teníem se transfigura; que al cap d'avall tant se valdria.

Sabeu aquella fredor, aquell desdeny, aquella mena de perdonar la vida—que ja s'havia retret,—ab que eren escoltades, durant la temporada anterior, les estrenes més importants de produccions catalanes?

Doncs «El campanar de Palma» den Pitarra fou seguit com obra mestra y comentat entre grans exclamacions d'admiració:—«Aquí argument, historia y versos; hi ha de tot» digué un bon home, així que van deixarli dir. «Aquestes comedies m'agraden, que instrueixen!» afegia exaltat.

Y així tothom,—en altres termes o més justos conceptes;—però tothom espectador, contemplador, públic «bon públic»; ningú (o ben pocs) sentintse superior a obres, autors y comedians; crític en vaga, aborrit per sistema que fa un favor y se n'adona y vol que els altres ho notin...

Y deia en Morató, desde «La Veu», analisant aquest fervor: «Triomf del Sindicat o triomf den Pitarra? Triomf del Sindicat, a fi de comptes. O, millor encara, triomf dels autors del Sindicat.»

III

Y escolteu, escolteu, com el mateix autor segueix allissonantnos:

«L'anàlisi de la vetlla inaugural d'aquesta segona temporada que emprèn el Sindicat d'autors, podria ferse de molts punts de vista estant. Agafem si

us plau, de primer anduvi, el d'aquells espectadors —més nombrosos de lo que estem afectats a creure—que anyoren els temps den Pitarra. Sumeu a n' aquesta part de públich aquella altra que, sense haver conseguit semblants temps, no té prou desentrotllat el sentit estètic pera fruirne de millors; y ara pensem que tal vegada'ls més entusiàstics a plaudiments —o'ls més extesos— varen nàixer del nucli format per la soma dels esmentats elements. En aquest cas, la tant bescantada crisi del Teatre Català, no es tal crisi. A tot estirar es una crisi de públic y prou. El Teatre ha fet el seu camí natural y ha deixat el públic enrera. Lo qual no vol dir que algún cop no s'hagi estraviat per dreceres massa intrincades. Doncs, si'ls autors s'aturen un moment, tomben la vista y allargen la mà al public, es indubtable que'l faràn seguir de nou. Perque, al cap d'avall, no es pas bona voluntat lo que manca. Y no cregueu que per obtenir tan bell ideal, se tracti de recular en la ruta empresa. Ab un moment de repòs y un crit als ressagats, n'hi hauria prou; però caldria que'l crit no portés aspresa autoritaria, sino afecte voluntariós. Y caldria, especialment, que quan els endarrerits estessin a punt de arribar a lloch, no s'empréssin una cursa folia que'ls deixés altra vegada esmaperduts. S'ha d'avensar ab mesura y plantant bé'ls peus a terra. Y s'ha de procurar que aquesta terra sigui catalana y deixarse de salts que'ns fan recórrer en poc temps, de Nort a Sur y de Ponent a Llevant, tota l'Europa y part d'altres continents, sense deixarnos lleure de observar la vida qu'ns enrona y el divorsi ab la qual no pot durnos sino al suicidi.

»No'n dupteu, germans autors: per donar a l'art un sentit universal, no hi hà receptes. Y si's troba entre nosaltres qui tingui forsa per arribarhi, ho farà a copia d'inspirarse en la realitat que l'enrona. Perque'l dur a la escena'l reflexe d'altres paisos que no coneixem sinó al través de les respectives literatures, no serà mai fer art internacional, sino perdre la nacionalitat per feros tributaris d'un altre país.»

IV

Triomf dels autors del Sindicat es, efectivament, el que comensa a obtenirse. Cars'ha comprés, per ventura, com no es ab produccions exòtiques ni constant febre d'estrenes que's logra atreure públic y orientarho. Ans respectant adoracions, inscrivintse a tradició, escullint el repertori y no abusant de novetats se trovarà el camí que porti a la normalitat escènica nacional.

Vegeu: «Les bodes den Cirilo». Pot esperar-se més èxit de la reproducció de una obra? La aparició den Goula, el veterà—oh bon públic, que quan sabs sarne entorneixes!—fou una demostració de simpatia tant viva y forta (per la comedia y el comediat y tota la companyia) que ella sola ja pot servir de guia als organitzadors de la campanya. Art català, comedies nostres vol el públic, y comedians de casa. Vol trovar aquell regust de «ranci»

en lo vell y, en les novetats, arrels en terra ferma. Vol—en una paraula,—lo que comensen a donarli després d'anys y més anys de ferli desitjar...

V

Deixeu dir als descontents de sempre, als envejosos y despitats que ara us critiquen perque heu posat una obra den Pitarra, així com la temporada anterior us feien càrrecs per no haverla posada! Deixeu dir, no'ls comenteu y que s'esbravin! Adoneuvos abans, agraiu de tot cor, les bones paraules que us dediquen, Autors del Sindicat, la majoria de companys de premsa.

Teniu l'adhesió, la simpatia general. Aproveuteula a fi de bé y que l'obra, ab tant bon peu comensada aquest cop, creixi y s'enforteixi en vostres mans generoses.

VI

Públic nombrosíssim de la primera nit, entusiasmes que esclataren, bones orientacions de la campanya, concells y encoratjaments de periodistes, res ens fora alegria y confiança si, passada la festa inaugural, el teatre hagués restat en l'oblit y soletat acostumades...

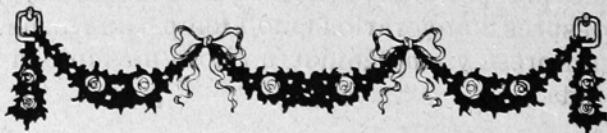
No ha estat aixís, amics, «per la senyal de la nostra Amor» tal com pregàvem. «Una engruna de simpatia,—dèiem,—un punt de estimació constants, valdràn més que aquells deliris que s'acaben en un parell de vetllades y després el teatre resta sol y la forsa del contrast fa més intenses la quietut y indiferencia que tornen a regnarhi...»

Y sembla—alsem els cors!—que finalment aquell caliu que demanàvem se disposa a concedir-lo el públic. Mai el teatre s'ha vist sol ni han ressonat fins ara, recitades a la buidor, les obres catalanes.

Perxò podem escriure, contents y esperansats, aquest article...

**

Y si una flor no fa estiu ni dugues primavera, segons canta l'adagi,—tres, quatre, cinc flors, sis—com les que aquí's presenten, no valdràn dir, al menys, temps de bonansa?

ESTRENES D LA SETMANA

El campanar de Palma.—Drama pòstum, en tres actes y en vers, original de Frederic Soler (Pitarra).

Les produccions teatrals, —sobretot quan s'aparten de les corrents del dia, —son de mal judicar en la fredor y pau de una cambra d'estudi. Una colla de circumstancies de gust, educació (y avegades prejudicis) posantse entre'l lector y l'obra analisada, ne desvien la visió y la deformen, així en els defectes com en les qualitats que la producció podés tenir. El crític actual, si no s'atura y repensa, s'inclinàrà, necessàriament, a favor de les modalitats literaries del dia ab tant entusiasme com fora apassionat estudiant les fórmules antigues si ja no vinguessin sancionades per una pila de generacions. Y s'agrava encara més el perill de la injustícia y la dificultat per obtenir una crítica serena quan, tal com en *El campanar de Palma* den Pitarra, se tracta de una obra pertanyent a la anterior immediata evolució de nostres preferencies. Aleshores, endut per la adhesió a les noves teories artistiques, no cenyit ni imposat pel criteri de la tradició (que casi no ha tingut temps de formarse) foren imprudents les paraules que escriuria aquell crític moderníssim, si abans no hagués tingut bona ocasió de constatar, per experiència propia, que no es or tot lo que llú a la llum dels nostres dies ni son de coure despreciable totes les riqueses que'ns arriben a les mans, bella herencia dels pares. De falsos oripells ens ornem alguna volta, així com els passats se vestien. Bò y dolent y mitjà son patrimoni de totes èpoques y edats. Y fora tant injust cantar lo nou perque es de avui, com ha de ser ridicul desdenyar lo antic perque es d'ahir o abans d'ahir. Doncs cal que ho rebem tot ab alegría y indulgencia y que, al ferne comentari, curem de no confondre, àgils y dúctils de mena, les nostres preferencies fugitives ab les sòlides normes a través de les quals s'es feta sempre la crítica serena.

No llegida a fragments y en repòs, pesantla y sospesantla en silenci, coneixeràs el valor de l'obra escènica. Per sentir-la ab tota sa potencia, per que t'arriui pels camins que li son propis, pòrtala al teatre, que la presenti una empresa dignament y après que vingui un públic fervorós a presencià-la; penètrathi y confonhi tant com puguis y aleshores, amic, tornat espectador, també podràs ser el jutge que desitges.

Veuràs pendre relleu y consistència inusitades a certes situacions que tu creies de una gran candidesa; brillar els parlaments y colorirse fins a la eloquència certes frasses que ni t'havien conmogut, mentres s'humanisen, creixen y actuen, prenent vida y passió dintre el conflicte escènic, les figures més insignificants. No resmeny s'un interès vivíssim se desperta per tots els epissodis y es ab vera delícia que un hom veu l'abilitat del dramaturg preparant les grans escenes que es claten arrebatant la multitud... Tot lliga y s'armonisa allí ales hores; y adhuc la veu dels actors, decorat y vestuari, completen y realcen el quadro esplèndid. Els primis recels y indecions son vensuts desseguida, in-

tervenint el públic, murmurant o aplaudint, sempre a tò, inapelable y casi bé infalible en sos instins. Y veuràs com son ateses pels actors aquestes gloses, com els en caminen, contenen o llensen decidits, equilibrant parlaments, arrodonint escenes, fent intenses les situacions y enlairant finals d'acte. Y arriba l'èxit desseguet y va creixent a mida que la representació avensa. Exit fort y complexe perque es de tot y de tothom: del decorat, del drama, del amor a l'autor y de l'amor del públic al Teatre. Y comedians y pintors y tota la companyia, son cridats en escena mentres triomfa de de nou a Catalunya, en passat y present—també en futur—son teatre nacional.

Així, de tant bella manera y trascendent, vencé, crític inexpert, *El campanar de Palma* den Pitarra. Així l'has vist a la llum del teatre, vibrant y gloriós, tu que'n regatejaves mèrits desde la cambra d'estudi hont no arriben mai,—closa y esquerpa com es a corrents populars,—els vents sincers y desfermats, de tant varies procedencies que avegades enlairen, per damunt de tota contingència, un nom, una obra, una modalitat teatral que tu, —sabi previsor,—hauries cregut definitivament pretèrits...

La interpretació que ha donat a l'obra pòstuma den Pitarra la companyia del Sindicat d'Autors, es mereixedora de un elogi general y els comedians, individualment, foren ben dignes dels aplaudiments ab que el públic els premiava sovint.

L'Antoni Piera, correcte de dicció, sobri de gest, dominà les moltes dificultats que presenta la noble figura interpretada. La Emilia Baró, esquisida sempre, arribà al sacrifici ab un dolor tant viu y una tal justesa de expressió que solament, el recort, ja'ns impresiona Digna, punyet, magestuosa l'Elvira Fremont en la Reina desdixada, esposa dolorida, mare amantíssima. La Buxadós plena d'aquella bona voluntat que ja'ns havia corprès en l'anterior temporada, conseguint aquest cop cridar l'atenció del públic en un airós parlament que va serli aplaudit.

La Roldàn y en Vinyas encaixats de debò en un parell de personatges que no's guanyen gens la simpatia; doble mèrit pels actors, doncs, l'haverse fet apreciar. També en Tor era de la colla dels dolents, ab una veemencia inmillorable.

En Galceràn, que cada dia guanya en estudi y finesa de observació, ens dibuixà una silueta d'allò més interessant sense sortirse de una ben estesa y molt artística penombra. En Daroqui, magistral en una curta escena. En Bozzo, figura epissòdica, ple de caràcter.

En Guixer, personatge de pàs, voluntariós y entonat com convenia També en Bonet, en Cervera, en Rivas y altres elements, contribuiren al armònic conjunt.

Ambient de un'obra y marc indispensable al quadro escènic, son les decoracions. Les de *El campanar de Palma* degudes als senyors Ros y Guell, Vilumara y Moragas y Alarma, completen y fan ressaltar molt acertadament la plasticitat del drama.

En Ros y Guell (primer acte) avensa cada dia en la carrera, afinantse en colorit, entenent millor la perspectiva y el relatiu valor dels diversos elements que emplea.

En Vilumara (segón acte) mestre pintor, lluintse extraordinàriament ab el domini que té dels tons y dels

matissos. Es un model inimitable l'interior que'ns presenta.

En Moragas y Alarma (tercer acte) constructors portentosos, amples y sugestives evocadors de les grans perspectives. El cim del campanar que'ns ofereixen, quedarà entre les més notables obres dels eminents escenògrafs.

Tots foren tant ovacionats com se tenen merescut per la magnífica col·laboració aportada a l'obra de Pitarrà.

CATALÀ

Dietari de la setmana:

Dissabte dia 5, inauguració: *El campanar de Palma*, de Pitarrà (estrena) y *Les bodes den Cirilo*, d'Emili Vilanova.

Diumenge dia 6, tarde: *Mar y cel*, de Guimerà y *El carro del vi*, de R. Ramón Vidales. Nit: *El campanar de Palma* y *Les bodes den Cirilo*.

Dilluns dia 7, nit: *El campanar de Palma* y *El carro del vi*.

Dimars dia 8, nit: *El campanar de Palma* y *Les bodes den Cirilo*.

Dimecres dia 9, nit: *El campanar de Palma* y *El carro del vi*.

**

La temporada teatral del Sindicat d'Autors va ser inaugurada, al Gran teatre Espanyol del Paral·lel, ab tota solemnitat y davant de una concurrencia tant nombrosa com poques vegades s'hagi vist igual.

Ja ressenyem la estrena de *El campanar de Palma*, en la secció corresponent. De la reproducció de *Les bodes den Cirilo*, el deliciós sàinet de Vilanova, poques paraules bastaran per donar-ne idea. Apuntar, solament, acompanyats de bona nota, els noms de les senyores Verdier, Plà y Ramona Meates junt ab els actors Bozzo, Bardem, Sirvent, Galceràn, Tor y Cervera.

L'Armengol Goula mereix honors apart, com a justíssim ressò y correspondència de la ovació que va tributarli el públic així que apareix en escena aquell «Galà» de eternidora memoria que, com es sabut, en Goula presenta, grava y clava ab quatre tocs de mestre. No poden demarnarse més caràcter, gracia y trassa al saber fer de un artista. Ni,—en aquest cas—més encaix y oportunitat entrè la manera de sentir el personatge y les especials condicions de l'obra interpretada. El mateix Vilanova, al escenificar *Les bodes den Cirilo*, (preciós article que'ns proposem reproduir en un dels pròxims números,) no degué somniar millor intèrpret per la figura que creava ab aquell devassall de bon humor que farà immortal el nostre costumista.

El carro del vi, el popular sàinet de Ramón Ramón y Vidales, també ha estat reproduït ab molt èxit. Execució bona. *Mar y cel*, la gran tragedia guimeraniana, ha reverdit els llorers d'autor y intèrprets.

Dijous degué estrenarse *El triomf de la carn* nova producció en un acte de Santiago Rusiñol.

ROMEA

Entre les obres escèniques de Henry Arthur Jones ofertes al públic de un quant temps ensà, la rebuda ab més indiferència, casi tocant a la fredor, ha estat la comedia *Las máscaras*, traduïda al castellà per A. P. Maristany y J. Fabré y Oliver. Y no pas per deficiències en la companyia ni ausencia de fè en els actors, sinó per tractarse de una comedia mancada d'aquella robustesa y decisió, rotundes y afirmatives, que reclamen certes obres teatrals per imposarse y triomfar.

Sembla, durant el transcurs de *Las máscaras*, que el autor dupti y vacili, sollicitat per varies influències. L'espectador, endut d'assi d'allà, poques vegades sobre terra ferma, s'enerva y distreu ab una pila d'escenes accidentals. El punt de vista fixo, l'horitzó determinat en que deuría situarse el públic per ferse càrrec del pensar y sentir de l'autor, son esblaimats y obscurits a copia de detalls trontolladors y contradictoris... Així, se fa impossible capir l'alcans del conflicte que's presenta y la lliçó de les solucions que l'autor pretén donarnos.

La tasca dels actors fou meritoria, sobressortint la Abadía, en Gimenez y en Guitart per l'interès que demostraren en salvar la comedia, donant relleu y intenció a les principals situacions. Ho conseguiren tant com podia ser possible, donada l'escassa consistència de l'obra.

Ha seguit representant, ab èxit satisfactori, *Un drama nuevo*, creació de la Abadía y en Gimenez.

S'ha reprès *La losa de los sueños* la celebrada producció de Benavente.

Y del mateix autor se n'anunciava, per aquest divendres, l'estrena a Barcelona de una comedia en dos actes *Amor de amar*, obra que fou donada a conèixer, al públic madrileny, l'any 1902 si no'ns enganya la memoria.

NOVETATS

Ja popular entre nosaltres, torna don Ricardo Calvo a treballar a Barcelona. Dissabte debutà, ab la seva companyia, posant en escena *El vergonzoso en Palacio* y *Cuento de abril* producció, la darrera, que varen estrenar els mateixos comedians a ROMEA, durant la temporada anterior.

Declamador esquisit, de un bon gust y cultura depurada, les condicions artístiques de Calvo encaixen a maravella dintre el teatre clàsic castellà del qual n'es l'obra de Tirso de Molina joia de les més preuades. La Lola Velásquez, secundà admirablement el treball del director y tota la companyia, ab disciplina y delicadesa, serví de fons discretíssim y suau al treball dels protagonistes.

Així en *Cuento de abril*, hont en Felip Vaz, actor de bona escola, consegueix distingir-se per la dicció robusta y entonada dels diversos parlaments. En Calvo y la Velásquez compartiren ab ell l'admiració del públic.

Desitgem y augurem una bona campanya als simpàtics artistes castellans.

ELDORADO

La companyia del senyor Villagómez anunciava, per aquest dijous, el comensament de temporada. Eren les obres escullides *Mas fuerte que el amor*, drama en quatre actes de Jacinto Benavente y el pas de comedia *Amor a oscuras*.

• SOCIETATS RECREATIVES •

Ateneu Obrer del districte II

Ab un plè a vessar va tenir lloc l'inauguració de la temporada ab les obres del immortal fundador del Teatre Català, en Frederic Soler (Pitarra) *El forn del rey* y *Cura de moro*, lluintshi la senyoreta Duràn y senyora Vidal, aixís com els senyors Boquet, Garrigó, Fàbregues, Vilallonga, Gurri, Simón, Valls y Daví qui debutava en aquesta societat essent molt ben rebut pel públic.

Pera diumenge vinent s'anuncia l'obra den Pous y Pagès *En Joan Bonhome*.

Centre Social de Bethlem

El programa del 29 del passat el componien les obres: *Lo forjador d'acer*, drama en un acte, *Ditxosos barrets*, comedia en un acte, *La enjogassada*, monòlec y *Les bones obres*, comedia, aquestes dos últimes perteneixents al teatre de nois del benemèrit autor don Angel de Rius y Vidal.

Encarregats de l'execució n'estaven els joves senyors Trull, Planas, Borrell, Jorba, Fabregat, Soriol, Torrent, Camps, Calzada y Martí.

El monòlec corria per compte de la nena Natalia Bertràn, y de *Les bones obres* n'eren executants les nenes Xifre, Bertràn, Valls, Codina (P. y C.) Galacho y Galàn.

Centre A. Català (Sant Gervasi)

El dia 29 del passat fou representat el drama deu Morató *El Tresor*, ab regular execució, de la que'n sobresortiren els senyors Capafons, Cras, Amador y les dues dames quals noms no recordem.

Per demà, repetició de *Flors de cingle*, d'Iglesias.

Ateneu Obrer Martinenc (Clot)

S'ha presentat ab forsa cura el drama de Guimerà *Maria Rosa*, anant els protagonistes a càrrec del senyor Abelló y senyora Vallespir.

La casamentera, representada en l'última part, fou també digna d'elogi sa execució.

Molt bé la direcció escènica, a càrrec del senyor Marquès

Centre N. R. del districte IV

La funció a benefici dels aficionats de la casa, senyors Bertràn y Lafuente, fou una bella demostració de les bones condicions artístiques que compta aquest quadro dramàtic, sobretot quan es ajudat, com aquesta volta, per les notables actrius senyores Verdier y Fremont.

Les obres *Foc nou* y *Qui compra ma-duixes!* foren representades ab molta cura, lluintshi en sos papers iles esmentades actrius, les senyoretas Persiva (P. y V. ne C.) drell y els senyors Molas, Ponseti, Escudero, etc.

Juventut Autonomista Catalana

El diumenge, dia 29 del passat, en la funció celebrada per aquesta entitat s'hi representà la parodia den Conrat Roure, *La marmota*, ab execució esmerada, lluintshi la senyoreta Virgili y'ls senyors Comas, y Forgas.

Per demà s'anuncia el benefici del aficionat senyor Ciuró, ab les obres *La creu de la mastia* y *El pintor de miracles*.

DE NOSTRES "CORRESPONSALS"

Sabadell. «Círcol Tradicionalista» El passat diumenge posaren en escena el drama d'en Roig, *Fraticida*, lluintshi molt en l'interpretació els joves Gambús, Company, Cauhè, Martí, Serra, Serradell, y altres quins noms sentim no recordar; sens desmerèixer l'actriu senyora Eusebia Calvo.

La joguina, *Els Tremendos*, d'Asmarats feu riure moltíssim per tots els que hi prengueren part.

Sallent. «Centre Catòlic.» El dia 29, Setembre, a la tarda, els aficionats van fer divertir el públic ab les obres: *Pitarra*, de Millà y *Ditxosos Barrets*, logrant fer riure als concorrets els Srs. Noet, Martorano, Crusellas, Salenas y Riera.

Granollers. —La Unió Lliberal: El dimecres a la nit «L'Esbart Artístic» donà una representació extraordinària de *Lo Cor del poble*.

L'execució fou encarregada als Srs. Ramón Rovira, Felix Rovira, Joseph Sarrell, Joseph Plans, Joan Castellet y la senyora Gil.

El conjunt resultà admirable y bona prova en foren els forts aplaudiments del públic que omplia'l local, sobre tot en el segon acte que feu aixecar el telò tres o quatre vegades.

Tots treballaren ab fè, empró l'hèroe de la nit fou el veterà Rovira (R) qui feu del «Passarell» una verdadera creació.

Com la funció anà a benefici dels ferroviaris el senyor Bandellos (ferroviari) per final recitá el monòlec *Mestre Olaguer* sortintsen forsa airós de son comès; llàstima que's trobés enragollat.

«Cassino.» El passat dissabte a la nit s'hi estrenà, entremitj d'obres castellanes, la sarsuela original dels autors locals, J. Serra y Dachs de la lletra y J. Morató y Mayner de la música, quin títol, es «Lo cant del Pirata.»

De la lletra, parlant sincerament, hem de dir que no resulta de cap manera. No agrada y lo millor serà no parlarne.

De la música, hem de dirne que per un principiant y essent la primera obra que son autor dona al públic, la trobem bon xic acceptable, sols hi trobem de sobres l'assemblarse a varies d'altres sarsueles y òperes y el esser, havent sigut feta per una sencilla sarsuela, de factura pretenciosa en extrem.

L'interpretació que hi donaren els aficionats de la casa, deixà molt que desitjar.

Cornudella. «Teatre Intim.» En la vetllada del 29 del passat va representarse la joguina *Turrons y Neules*, de Lluís Millà, que fou desempenyada per els discrets y estudiosos aficionats senyors: Francesc Abella, Josep Aragonés, Joaquim Aragonés, Carles Viñas, Joaquim Aymamí y Joaquim Espallargas que'n van fer una admirable creació.

Reus. «Centre Tradicionalista» Darrerament s'ha representat el drama en tres actes *Perdó!* prenenthi part els senyors Basora, Cort, Jansà, Ferrán, Espasa y altres quals noms sentim no recordar.

«Kursal de Reus.» La companyia. Màntua - Santacana y la actriu donya Juana Bozzo, durant els dies 5 y 6 del actual và actuar en aquest teatre, representant les obres següents: *L'Enginyer nou*, *Far maleit*, (dues representacions) *Sense paraula*, *L'Apatxe*, *Dilírium tremens*, y *Grapa de Ferro*, fentne una excelent interpretació y essent molt aplaudits els senyors Santacana y Màntua, que, junt ab la senyora Bozzo y el actor genèric senyor Castells, contribuïren al èxit de les execucions.

El resto dels intèrprets, senyors Cerdà, Pallac, Bové y Aragonés compliren a la perfecció son comès.

Devem consignar que l'atrés y decorat era magnífic.

«Centre R. Radical» El diumenge dia 6 se celebrà una vetllada-literari-musi-

cal en la que hi prengué part l'Orfeu reusense.

Recitaren poesies els senyors Biarnés, Muysella, Bieto, Gabiñan (A) y Sotorra.

Les pessets musicals estaven confiades als senyors Robuster, Guasch, Vilella y Fusté, que acompanyats a piano pels senyors Mateu y Saltó foren molt aplaudits en especial els *couplets* humorístics pel senyor Vilella.

Les parts corals, a càrrec de dit «Orfeu», també foren aplaudides.

«La Palma.» Demà se estrenarà en el local d'hivern d'aquesta societat y com a inauguració de temporada el drama del consoci y amic Manel Ferré *La llei humana y la llei escrita*.

Alforja. Teatre «La Rabassada.» El diumenge y dilluns passat, 29 y 30, festa major, la companyia Benet-Bassada,

ens donà a conèixer *Lo Liri de aigua*, de Pitarra y *Marta Rosa*, de Guimerà.

En quant la primera, tant l'obra com l'execució agradà molt, seguint aplaudits tots els que hi prengueren part, en especial la senyoreta Bassada y el senyor Bonet.

En la pessa *Cassar al vol* feren passar un bon rato la senyoreta Bassada y senyors Riba, Salvat, Benet, y Vila.

La segona, *Marta Rosa*, també va agradar. Davem mencionar a la senyoreta Bassada y al senyor Benet, que'n sortiren molt airosos.

També se posà l'arraojament d'E. Aulés, *Sense Sogra*, qual execució anà molt bé per tots quants hi prengueren part.

Sant Feliu de Guixols. «Centre de U. F. N. R.» La secció dramàtica de

aquest Centre, comensarà aviat la temporada 1912-1913.

Corren rumors de que la funció de inauguració, serà en homenatge a l'insigne autor l'Ignasi Iglesias y ab les obres *La Resclosa* y *La Festa dels aucells*.

Sembla que aquesta temporada donarà algunes funcions en el «Teatro Goula», una secció dirigida per l'Enric Bosch y Viola.

Molins de Rei. «Centre Catalanista» L'Emilia Baró y en Carles Capdevila, ab sa companyia, donaren, la vetlla del 29 Setembre, una representació de la xamosa comedia de l'Apeles Mestres, *L'estiu de Sant Martí*.

La Baró estigué exquisida com sempre y en Capdevila interpretant el personatge «Sr. Josep Maria», forsa discret. La senyora Plà y en Ballart, no cal dir que estigueren justíssims. Els demès personatjes, bastant fluixets.

«Saludem al artista senyor Blanca y li desitjem una estada ben profitosa en aquesta terra.»

NOVES Y COMENTARIS

Acompanyem en el present número 32 planes de folletí (plecs 7 y 8) de la comedia en tres actes den Pitarra,

LA BALA DE VIDRE

quals darreres planes ab ses corresponents cobertes donarem en el número vinent.

Comensem en aquet número la publicació del darrer èxit del fundador del Teatre Català, qu'es el drama en tres actes y en vers

EL CAMPANAR DE PALMA

obra pòstuma, acabada d'estrenar per la companyia del Sindicat y que's representa a diari ab extraordinària ovació.

Aquesta producció, de la qual en donem avui 8 planes, la estampem en el msteix format que anteriorment publicàrem les obres den Pitarra, tenint en compte lo que vam prometre de que sempre que's tractès d'imprimir una obra inèdita de publicació, no cambiàrem el format a fi de que pugui ser coleccionada ab els demès exemplars del mateix autor.

Aixís, doncs, la setmana antrant publicarem 16 planes (format gran) de *El Campanar de Palma* y l'últim plec y cobertes de *La Bala de vidre*.

Copiem de «La nova Catalunya», que's publica en la capital de Cuba.

«Al teatre Albisu d'aquí a l'Havana hi debutà dissabte ab *Terra Baixa* en castellà, el celebrat actor Luis Blanca, deixeble d'en Borràs. Tota la premsa ha rebnt ab elogi la seva interpretació de «Manelich.»

Creiem d'interès per a
nostres lectors comu-
nicar que:

—En un dels números passats, al anunciar qn'haviem rebut l'obra *Griselda*, sufrírem una equivocació. En el repart de l'obra hi consten dos homes y dugues dames, patges y demès comparseria, y com que nosaltres diguérem que la obra entrava de ple en el repertori sense dames, ens creiem en el deure de retificarho per satisfacció del autor senyor A. B. y nostra.

—En nostres números successius continuarem publicant els retrats dels personatjes d' *El Campanar de Palma*, encarnats per les senyoretas Elvira Fremont, Carme Roldàn y C. Buixadós y els senyors Tor, Viñas, Galceràn, Daroqui, Bozzo, Guixer, Bonet, Cervera y Rivas.

—Per avui està anunciat al Teatre Català (S. D. A. D.) la funció en honor del degà dels autors catalans en Josep M.ª Arnau. Les obres triades son: *La mitja taronja* y *Les tres alegries*.

—No som a temps per parlar de l'últim sàinet den Rusiñol *El triomf de la carn*, estrenat dijous per la companyia del Sindicat. He farem la setmana entrant.

—La notable actriu Concepció Llorente ha marxat cap a l'isla de Cuba, y, segons se'ns diu, hi va contratada per una empresa que actua a l'Habana, ahont debutarà nostra actriu representant *La Madre*, de Rusiñol, traducció castellana de Martinez Sierra.

—Diumenge y dilluns vinent, a Caldas de Montbuy (Teatre Avens Nacionalista) actuarà la Companyia Santacana, representanthi les obres: *L'oncle Rector*, *Dissaple de Gloria*, *El Tresor* y *el Pintor de Miracles*.

—Ha marxat cap a Aranjuez, ahont hi passarà, pintant, un mes y mitj, en Santiago Rusiñol.

Imprempta de LA ESCENA CATALANA Plasa del Pi, 5.